

ונרגשות, שבסופן הזמינו אותה ל- נשים לארוחה מעשה ידיהן.

רעיה הכירה בעלת בר בתל- אביב, שהיתה בעבר שוטרת, וזו המנייה אותה לבקר במועדון שלה, עם טכנאי, ולהקליט את דבריה בערב, כאשר התארחו העורכת - רובי אבוקסיס, טכנאי בכיר ב- רשות השידור, במועדון הלילה, הופיעו לפתע אנשי היחידה המרי- כזית של המישטרה. הם הציצו ב- מבט חושני בשני האורחים הז- רים להם, ושאלו את בעלת המקום מי הם. זו מיהרה להסביר באווה, כי אלה הם אנשי רשות השידור שבאו לראיין אותה. השוטרים לא השתכנעו, ורק תעודות העובד של השניים הצילו אותם מחקירה - דרישה.

בגד הנסיבות. בין יתר הרפתקותיה ליוותה רעיה נשות אסירים לביקור אצל הבעלים ב- בית הסוהר. אחת הנשים, הנשור- אה לאסיר השופט למאסר-עולם, הסבירה לרעיה באריכות, כי היא עומדת להודיע לבעלה באותו ב- יקר. כי הגיעה לסוף הדרך. כאשר הגיעו לכלל קבלה האשה אישר- רשת, והפגישה היתה נרגשת מאוד. אך בגלל להט היצרים של השניים הוחלפו מעט מאוד מילים. בתום הביקור הסבירה האשה, כי לצערה לא הצליחה בביקור זה להגיד לו את אשר עם לבה, בגלל הנסיבות.

התוכנית שעלתה בכל כך הרבה מאמצים כבר מועמדת לבחירה כ- תוכנית שתישלח מטעם רשות השידור לייצג את ישראל בפרס איטליה, הפרס היוקרתי של ה- רדיו.

חוק

הסוד התגלה

התובעת חשפה בשוגג שיטה של האונותיסטר לשיחות אסורים עם בנימישפחותיהם

המישטרה מאינה לשיחות של אסירים עם בנימישפחתם הבאים לבקרם בבית הסוהר. עובדה זו עולה מהחלטת שנתן השבוע שופט בית המישפט המחוזי בתל-אביב, יוסף האג' יחיא, במישפט פרשת "סחטני העלית". מתוך החלטה זו עולות עוד כמה עובדות, החושפות את שיטת הניפוח, שבה משתמשת המישטרה כדי לבסס את טענותיה.

פרשת הסחטני התפוצצה עוד לפני כחודשיים. באשר התברר שהמישטרה יצאה בהכרזות יומרי- ניות, שאין מאחריהן כיסוי. בעוד שהמישטרה הכריזה בתחילה, כי תפסה כנופיה של סחטנים, שהטילה את חיתתה של עשרות סוחרים בתל-אביב, היו העובדות בכיתבי- האישום שונות לחלוטין.

שמעיה אנג'ל, עובדת דרוזיה, ישראל מיוזרה יוסף מן הואשמו לבסוף בסחטני מאדם אחד בלבד; ואילו נאשם חמישי, יהודה חון, נאשם בסחטני משני אנשים נוס- פים. מלבד זאת אין בכיתבי-האישום כל זכר לסחטנות בקנה-מידה נרחב, כפי שהמישטרה יחסה לנאשמים עם מעצרים.

במהלך מישפטו של שמעיה אנ- ג'ל, הועלה בדחיפות לדוכן-העדים העד המרכזי בפרשה, אברהם "קור- נה" הנגישוילי, שתלונתו כי חמ- הות הנאשמים סחטו ממנו. קונה שוה בעל גנות תכשיטים ברחוב אלנבי 52, בתל-אביב. כתבי-האישום מגולל שורה של מעשי סחטנות כסף ותכשיטים, שביצעו הנאשמים יחד ולחוד כנגדו. בציגת התביעה, עור- כתהדין שולמית אמיר, טענה כי קיים חשש שנגד העד יופעלו לח-

צים, ולכן הובא קונה להעיד בדחי- פות. **מידע חפוי.** מתוך עדותו של קונה התברר כי חלקו של שמעיה אנג'ל בפרשת הסחטני קטן בהרבה מחלקם של נאשמים אחרים, ומכפי שהשתמע מדברי התביעה. בהס- תמכו על העדות קבע השופט האג' יחיא, כי "אין בפני אפוא כל ראיה הקושרת את אנג'ל למעשה סחטני זה. מלבד הופעתו יחד עם חון בעת קניית תכשיטים, כאשר לא היה באותו מעמד כל איום, ואף חון התחייב בתשלום לקונה".

ההפתעה שנפלה באולם בית- המישפט, בעיקבות העדות וקביעת השופט, היתה גדולה. שכן, ה- מישטרה היארה את אנג'ל, בעת מעצרו, כ"פושע מס' 1 בישראל". חלקו הקטן בפרשה סתר את טענת המישטרה, וחשף פעם נוספת את נטייתה לטפול האשמות ללא ביסוס. נטייתה לתפול האשמות ללא ביסוס.

מייד עם הגשת כתב האישום נגדו, ב-11 במרץ 1980, נעצר

אשת-השוד אנג'ל שיחה בכלא

אנג'ל, לבקשת התביעה, עד לתום ההליכים המישפטיים נגדו. עירעורו לבית-המישפט העליון על מעצר זה נדחה. העובדה שבעבר ריצה תקופת מאסר של שמונה שנים בגין שוד מזויין ויריות על שוטרים, וטענת המישטרה כי מעצרו דרוש כדי למנוע איום והתנכלות לעדים, שיכנעו גם את בית-המישפט ה- עליון, אך בכך לא נסתימה ה- פרשה.

אחרי שניתנה עדותו של קונה, הגיש פרקליטו של אנג'ל, עורך- הדין משה רום, בקשה לעיון חוזר במעצר, בבקשה טען רום כי, אחרי מסירת העדות של המתלונן, אין עוד חשש של השפעה על עדים, וכל הנימוקים שעליהם התבססה בקשת המעצר אינם עוד והם נופ- לים".

בניגוד לרום, סברה התובעת אמיר אחרת. היא טענה כי דווקא עדותו הקלושה של קונה כנגד אנג'ל מלמדת כי הוא חושש ממנו, וכי זאת הסיבה שמסר נגדו חזת דברים מפלילים מאשר נגד הנאי- שמים האחרים. על כך הגיב ה- סניגור רום בתקיפות, וטען כי לתובעת אין זכות להעלות השערות משל עצמה, ללא הבאת ראיות מאתומות. רום הנפנה את תשומת- לב בית-המישפט לכך שאין כל ביסוס לטענותיה של אמיר.

כדי לחזק את עמדתה, שלפה אמיר, "שפן", "הגיעה אלינו אינ- פורמזיה שהנאשם עומד לעזוב את הארץ מייד עם שיתרוורו". טענה התובעת, "הנאשם אמר שיש לו דרכים לעזוב את הארץ להונולולו. יש לי מידע חסוי בקשר לכך."

אנג'ל מיהר ללחוש על און פרקליטו כי אכן אמר דברים דומים לאשתו, שרה ("שמוליק") אנג'ל, בעת שבאה לבקרו בבית-הסוהר רמלה, שבו שהה. אולם אנג'ל טען בלהט כי באותו מעמד אמר כי יעזוב את הארץ אך ורק אחרי סיום ההליכים נגדו, לא לפני כן. "אין בכוננותו של הנאשם לברוח לחוץ- לארץ", טען עורך-הדין רום, "להי- פך, הוא רוצה לסיים את הפרשה".

פגיעה בצינעת הפרט. הי ויכוח בנושא זה זקף את אונותיהם של הנוכחים באולם בית-המישפט. מבלי לשים לב לכך גרמה התובעת לחשיפת סוד מישטרי, שלא היה ידוע קודם לכן: האזנה לשיחות אסירים עם בנימישפחותיהם. אחרי הדיון, סיפר עורך-הדין רום כי הוא שוקל פתיחה בהליכים, בעיקבות הפגיעה - לפי חוק צינעת הפרט - בלקוחו, שהתגלתה בעיקבות חשיפת הסוד.

בהחלטתו לגבי הבקשה לעיון חוזר במעצר, קבע השופט האג' יחיא: "הגעתו למסקנה שיש לשחרר את אנג'ל בתנאים הבאים, וכך אני עושה: יפקיד סכום של 50 אלף לירות כזומן בקופת בית- המישפט. ימציא ערבות צד ג' על- סך 50 אלף לירות לא הפקדה. יתביצע בתחנת-המישטרה הקרובה ביותר למקום מגוריו מדי יום ב- שעה 12 בצהריים. יימצא בביתו מדי יום משעה 8 בערב עד שעה 6 בבוקר למחרת".

שמעיה אנג'ל שוחרר ממעצרו, אך תנאי השיחרור משאירים אותו במעצר-בית חלקי. הדיון במישפטו נמשך, אך כבר עתה ברור, בהס- תמך על דברי השופט, כי הרעש שעשתה המישטרה כדי להביא ל- מעצרו בתחילה, לא תאם את ה- מציאות.

פרשות

"מייג'ור סוב"

עוזרו של אידי אמין חושף את גירסתו לגבי רצח דורה בלוך

מאמצי בגיה של דורה בלוך לגלות את הנסיבות המדויקות ש- בהם נרצחה אימם, לאחר פעולת אנטבה, עלו עד כה בתווה. נסיור- נותיו של עיתונאי דבר, דניאל ("דני") בלוך, ושל שני אחיו האחרונים של אימם גרמו לכך, שבאמתחתם יהיו כמה גירסות, חלקן סותרות זו את זו.

השבוע נוספה גירסה נוספת. בוב אסלו, או כפי שהוא היה מכונה על-ידי היילי אמין: "מייג'ור סוב" הממתין עתה למיש- פט בבית-הכלא של קאמפלה, ב- רת אוגנדה, העניק ראיון לכתב הניו אוף דה וורלד, שבו סיפר כיצד גילה את מקום קבורתה של דורה בלוך בת ה-73. כלל ברור שאסלו, מי שהאשם בהשתתפות במקרי הרצח, שביצע דאדא, מנסה עתה, בכל מחיר, להציל את עורו ולצאת זכאי ממישפטו. שהעונש הצפוי לו בו הוא מוות, ולכן יש להתייחס לדבריו בספקנות רבה.

שותף לרצח. לדברי אסלו, מי שמכונה "העכברוש הלבן של אוגנדה" נרצחה דורה בלוך, כי "המישטרה החשאית רתחה מזעם בגלל מביצע החילוץ הישראלי ו- רצתה מעשה נקם מיידי". סיפרו לי, "כי בעטו בה, היכו אותה ל- אחר שהשליכיה על הקרקע, ולב- סוף הציתו את גופתה".

אסלו בן 55 טוען כי כלל לא היה באוגנדה כשארע הרצח. "כשחזרתי, גיליתי את מקום קבר- רתה של דורה בלוך. אידי אמין קרא לי אליו, לאחר ששמע שאני שואל יותר מדי שאלות. ענינו להטו מעום והוא אמר לי שגם אני שותף לרצח."

גוף האשה שייך לה

"בסקדין ראשון מסוגו, האוסר זמנית על אשה בהריון להפיל את ולדה, בניגוד לרצון בעלה, ניתן השבוע על-ידי שופט בית-המישפט המחוזי בחיפה, אמנון כרמי.

"השופט נימק את מתן הצו בכך שהוועדה הממשלתית המוסמכת לתת אישורים להפסקת הריון, אשר אישרה לאשה להפסיק את הריונה, נתנה החלטה, בלתי-מבוססת' בכך שלא זימנה גם את הבעל כדי לשמוע את דעתו ועמדתו בנושא". ("מערב", 23.5.80).

לא לבעלים, לא לרבנים, לא למ- דינה, לא לכנסת וגם לא לבתי- המשפט.

גוף האשה שייך לה, ורק לה.

תוכר זכות האשה להפלה על-פי רצונה בלבד!

- אליאש אורנה, רמת-גן; אמיר חיה, כפר-שמריהו; אנג'ל טוביה, תל-אביב; ארנון יהודה, ירושלים; אור- דאה, ירושלים; אורטל דורית, ירושלים; אל-אזהרי עלי, תל-אביב; בטטר רות, ירושלים; ברנמן עמליה, חיפה; כר-ארי ענת, תל-אביב; כר-ארי נעמי, גב- עתיים; כורר חגית, ירושלים; כר-שולם יוכבד, תל- אביב; כנדרסקי נורה, ירושלים; כר-ארי דבורה, ירושלים; גדלזום אמירה, תל-אביב; גדלזמן אבי, תל-אביב; דגני רותי, חיפה; דרור עליזה, ירושלים; הורוביץ לאה, ירושלים; הורוביץ אהן, תל-אביב; הננכי איזנה, תל-אביב; הננכי חיים, תל-אביב; הוניג-פרנס תקווה, ירושלים; הופר ג'ון, ירושלים; ונגרבר הייתה, ירושלים; זופר מיכל, ירושלים; חון שלמה, חולון; טויטלבוים מאשה, ירושלים; יעקבי רמה, ירושלים; יריב רחלה, כרמי; כהן רעה, כפר-שמריהו; כץ אהר, תל-אביב; כץ סוזי, הרצליה; להב אורית, תל-אביב; לרמן דבי, כפר-סבא; לרמן מלי, כפר-סבא; לרמן חוה, תל-אביב; לויטטר דבורה, ירושלים; לויטן יהודית, ירושלים; מורחי מיקי, תל-אביב; מאסריווה אחמה, ערעה; מיצנמכר צחי, תל-אביב; נאמן אפרת, רמת-חן; נוימן גיורא, תל- אביב; נחום שאול, תל-אביב; נהנון חרחה, רמת-גן; נרודובסקי סוזן, ירושלים; סוזר דבורה, תל-אביב; סנדרס שרה, בת-ים; ספרה בלנש, תל-אביב; סקטרו חיים, ירושלים; עין-גיל אביבה, תל-אביב; עין-גיל אהוד, תל-אביב; ענבר ביאנקה, תל-אביב; ענבר נחום, תל-אביב; פוגל חוה, ירושלים; פוגל שאול, ירושלים; פוטרמן ישראל, תל-אביב; פליבסקי עודד, תל-אביב; פינקל ג'ולברט, תל-אביב; פינקלשטיין אריה, חיפה; פלינט גילה, תל-אביב; פרידמן מרשה, חיפה; פרידמן ג'ניפר, חיפה; פרנקוס קארן, רמת-גן; פרידמן דבורה, תל-אביב; פרידמן ורדה, רחובות; צור אורנה, חולון; צור דפנה, תל-אביב; צור מרים, תל-אביב; צמל לאה, ירושלים; קאן יעל, חיפה; קמינר דפנה, ירושלים; קמינר מלי, ירושלים; קצרגסקי נועה, חיפה; קמר עפרה, ירושלים; רודניק רבקה, תל-ברוך; רחמן מיכה, ירושלים; רכט קר, יפ; רתם יהודית, תל-אביב; שוכרט הרצל, תל-אביב; שפני מרויס, ירושלים; ש"ם דב, קרית- חיים; שדנסקי חגית, ירושלים; שריד חדוה, ירושלים; שנון יוסי, בת-ים.

מודעה זו מומנה על-ידי החותמות/ים ת.ד. 6502, תל-אביב